گزارش یک

فعالیت پُررونق نماشویی‌های نوروزی ساختمان‌های بلندمرتبه

هرچه کثیف‌تر، گران‌تر

امیر هاتفی‌نیا

«متری حساب می‌کنیم، بستگی به‌نوع نما هم دارد، هرچقدر هم کثیف‌تر باشد، برایتان گران‌تر تمام می‌شود، ساختمان شما چندسال است که شسته نشده؟» این را یک نماشو از پشت تلفن به کسی که صاحب یک ساختمان ۱۲طبقه با نمای آجری سال‌ها شسته نشده است، می‌گوید؛ نماشویی که آگهی تبلیغاتی‌اش را در سایت‌های مختلف اینترنتی پخش کرده و استفاده از شیوه مدرن برای شست‌وشو، سرعت بالا، بهره‌گیری از آب‌مقطر، پرسنل کمتر، کار در ارتفاع بالا و تجربه ۱۵ساله را مزیت کار خود نسبت به دیگر هم‌صنفانش معرفی می‌کند.

نماشویی‌ها تبلیغات خود را به‌صورت شخصی یا شرکتی، در مکان‌های تبلیغاتی منتشر کرده‌اند. شرکتی‌ها اکثرا راضی به گفتن قیمت نمی‌شوند و تعیین آن را به بعد از دیدن ساختمان موکول می‌کنند چراکه معتقدند عرض و طول ساختمان، کثیفی و تمیزی آن، نوع نما - شیشه، سنگ، کامپوزیت، آجری، آلومینیوم، تراورتن یا کنیتکس - در تعیین نرخ پایانی دستمزد شست‌وشو موثر است؛ اما با این حال، می‌توان متری سه‌هزارتومان را میانگین قیمت‌های نماشویی‌های شخصی و شرکتی دانست.

در تماس با یکی از شرکت‌ها، در آن‌سوی خط تلفن که بعد از چندبار اشغال‌بودن آزاد می‌شود، خانمی با سرعت زیاد بعد از ذکر نام شرکت می‌گوید: «بفرمایید.» متقاضی، خود را مدیر ساختمان پنج‌طبقه‌ای در یکی از محله‌های غرب تهران معرفی می‌کند؛ پاسخگو از گفتن هر نوع قیمتی سر باز می‌زند و نشانی ساختمان موردنظر را برای بررسی میدانی می‌خواهد. صحبت‌ها برای تعیین قیمت به‌جایی نمی‌رسد و پاسخگو با این بهانه که دم عید است و «ما مشتری‌های فراوانی داریم که پشت خط منتظر هستند.» تلفن را قطع می‌کند.

در تماس با شرکت دیگری، مسوول پاسخگویی می‌گوید تنها کار تا سقف پنج‌طبقه را انجام می‌دهند؛ آن هم با داربست. آقای پشت گوشی می‌گوید: «خودتان می‌توانید داربست بزنید، اگر هم که نه، ما این کار را انجام می‌دهیم و پولش را جداگانه حساب می‌کنیم. اگر می‌خواهید برایتان کمتر بیفتد، می‌توانید مواد شست‌وشودهنده را هم توسط اعضای ساختمان تهیه کنید و در اختیار ما بگذارید؛ البته ممکن است با استفاده از بالابر هم بشود کار را جمع کرد، شما آدرس ساختمانتان را بدهید.»

با گرفتن شماره یکی دیگر از شرکت‌ها، کسی گوشی را برمی‌دارد که از اصرار زیاد برای تعیین قیمت و جزییات فعالیتشان شک می‌کند و می‌پرسد: «خودتان شرکت دارید و می‌خواهید از قیمت‌های ما باخبر شوید؟» به او اطمینان داده می‌شود که درست فکر نمی‌کند و شرکتی در کار نیست و از حقیقت تهیه گزارش برای روزنامه، باخبر می‌شود. او این حرفه را کاری خاص می‌داند و یک‌جور بدلکاری معرفی‌اش می‌کند که تنها از عهده تعداد کمی از آدم‌ها برمی‌آید و متفاوت با دیگر کارهای ساختمانی است: «خیلی از شرکت‌ها و نماشوها فقط پنج‌طبقه و با داربست یا بالابر کار می‌کنند، در صورتی که ما کار با طناب داریم و آدم‌هایی که همزمان و در چند قسمت ده‌ها طبقه را با طناب شست‌وشو می‌دهند. این کار ریسک بالایی دارد و آدم‌هایی که آن را انجام می‌دهند، علاوه بر مهارت‌های بدنی بالا باید جرات زیادی هم داشته باشند؛ شیوه شست‌وشوی ما هم به روش مدرن است؛ یعنی با استفاده از دستگاه واترجت.» واترجت به دستگاه نظافتی با فشار زیاد گفته می‌شود. این دستگاه از یک‌سو، به شلنگ آب متصل می‌شود و از طرف دیگر، دارای یک شلنگ خروجی است که به تفنگی وصل است. این دستگاه با ایجاد فشار بالا برای آب خروجی، قدرت پاک‌کنندگی زیادی ایجاد می‌کند که می‌تواند آلودگی‌ها را از سطوح مختلف پاک کند. متصدی پاسخ‌های تلفنی این شرکت نماشویی، در پایان صحبت‌ها، نرخ تقریبی کار خود را متری سه‌هزارتومان مشخص می‌کند.

نماشوی دیگر، نماشویی شخصی است که یک شماره ثابت را کنار آگهی خود قرار داده؛ اولین کسی که تلفن را جواب می‌دهد، کودکی است که بعد از چندلحظه گوشی را به مادرش می‌دهد. او هم با دستپاچگی و اصرار زیاد، نام و شماره‌ای را می‌گیرد و می‌گوید که شوهرم با شما تماس خواهد گرفت. بعد از سه، چهاردقیقه فردی تماس می‌گیرد و خود را نماشو معرفی می‌کند و هیچ‌کدام از سوال‌ها را بدون جواب نمی‌گذارد: «متری حساب می‌کنیم، متری سه، چهارهزارتومن. شرکت‌های دیگه که سه‌تومن حساب می‌کنن. اگه مشتری باشین، من با متری دوهزارو۵۰۰تومن هم با شما کنار میام. البته ممکنه قیمت نهایی کمی بالا و پایین بشه چون با توجه به نمای ساختمان و میزان کثیف‌بودنش قیمت‌ها متفاوت میشه.»

او می‌گوید: «نمای سنگی و آجری و همین‌طور شیشه‌های دودی قیمت بیشتری دارن و طبیعتا ساختمان‌های کثیف‌تر براتون گرون‌تر تموم میشه، چون مواد شست‌وشودهنده بیشتری باید به‌کار ببریم. بهترین راه اینه که ما ساختمون‌های شمارو ببینیم. شاید اصلا ساختمون شما هم داربست نیاز داشت و هم بندباز و عملیات راپل. اون‌وقت، باید با متری سه‌هزارتومن خداحافظی کرد؛ تقریبا قیمت‌ها دوبرابر میشه.» به همه مراحل فرود از یک ارتفاع معین و به نقطه صفر و عبورهای عرضی به‌وسیله ابزارآلات تخصصی کار در ارتفاع راپل می‌گویند.

یک نماشوی دیگر هم که لهجه‌اش مربوط به یکی از کشورهای همسایه است، می‌گوید که تنها کار را «کنتراتی» برمی‌دارند و با توجه به تعداد طبقات ساختمان از ۷۰ تا ۵۰۰ هزارتومان می‌گیرند. با چانه‌زنی، احساس می‌کند که دارد از ارزش کارش کم می‌شود؛ فورا با عصبانیت می‌گوید: «کار با طناب است‌ها؛ شوخی‌بردار که نیست. من طنابش را جور می‌کنم، شما اگر عرضه‌اش را داشتی بالا برو؛ آن‌وقت دیگر به‌جای چانه‌زدن بر سر سه یا چهارهزارتومان باید سر جانت چانه بزنی.»

۱۵ سال تجربه

یک نماشو شیوه مدرن برای شست‌وشو، سرعت بالا، بهره‌گیری از آب‌مقطر، پرسنل کمتر، کار در ارتفاع بالا و تجربه ۱۵ ساله را مزیت کار خود نسبت به دیگر هم‌صنفانش معرفی می‌کند.

۳۰۰۰ تومان برای هر متر شست‌وشو

شرکتی‌ها اکثرا راضی به گفتن قیمت نمی‌شوند و تعیین آن را به بعد از دیدن ساختمان موکول می‌کنند چراکه معتقدند عرض و طول ساختمان، کثیفی و تمیزی آن، نوع نما – شیشه، سنگ، کامپوزیت، آجری، آلومینیوم، تراورتن یا کنیتکس – در تعیین نرخ پایانی دستمزد شست‌وشو موثر است؛ اما با این حال، می‌توان متری سه‌هزارتومان را میانگین قیمت‌های نماشویی‌های شخصی و شرکتی دانست.

او می‌گوید: «نمای سنگی و آجری و همین‌طور شیشه‌های دودی قیمت بیشتری دارن و طبیعتا ساختمان‌های کثیف‌تر براتون گرون‌تر تموم میشه، چون مواد شست‌وشودهنده بیشتری باید به‌کار ببریم. بهترین راه اینه که ما ساختمون‌های شمارو ببینیم. شاید اصلا ساختمون شما هم داربست نیاز داشت و هم بندباز و عملیات راپل. اون‌وقت، باید با متری سه‌هزارتومن خداحافظی کرد؛ تقریبا قیمت‌ها دوبرابر میشه.»

۵۰۰ هزار تومان برای هر طبقه

یک نماشوی دیگر هم که لهجه‌اش مربوط به یکی از کشورهای همسایه است، می‌گوید که تنها کار را «کنتراتی» برمی‌دارند و با توجه به تعداد طبقات ساختمان از ۷۰ تا ۵۰۰ هزارتومان می‌گیرند.

گزارشگر «شرق» در همه جای ایران باشید

سوژه‌ها و گزارش‌های خود را برای ما به ایمیل sharghline@sharghdaily.ir بفرستید یا به شماره ۳۰۰۰۴۶۹۹ پیامک بزنید یا با ۸۸۶۴۰۲۶۰ تماس بگیرید. «شرق» با کمک شما خواندنی‌تر می‌شود.

گزارش دو

مدیران فوتبالی موافق حضور بانوان تماشاگر هستند

ورود زنان به ورزشگاه‌ها با بسته سیاستگذاری جامع

سارا لقایی

حضور زنان در ورزشگاه‌ها مدتی است که دوباره در رسانه‌ها و جوامع ورزشی مطرح شده است. پس از اینکه چهار رشته ورزشی فوتسال، هندبال، بسکتبال و والیبال خواهان حضور تماشاگر زن در بازی‌های این رشته‌های سالنی شدند، دانشگاه‌ها نیز تلاش کرده‌اند که این مساله را بررسی کنند.

«ورود زنان به ورزشگاه» عنوان نشستی بود که دانشگاه تهران برگزار کرده است. عزیزالله محمدی، رییس اتحادیه باشگاه‌های فوتبال ایران، محمدصادق درودگر، رییس پیشین کمیته فوتسال فدراسیون فوتبال و مدیرعامل اسبق باشگاه ملوان بندر انزلی و کنگانی مدیرعامل پیشین باشگاه شاهین بوشهر از جمله حاضران در این نشست بودند که هر سه با توجه به تجارب‌شان موافق حضور زنان در ورزشگاه‌ها بودند. محمدی با این سوال مواجه شده بود که در ایران از حضور زنان در همه عرصه‌ها از جبهه گرفته تا راهپیمایی‌ها استفاده می‌کنیم اما چطور می‌شود که از حضورشان در استادیوم‌ها جلوگیری می‌شود. او پاسخ داد: «در ترکیه تیم فنرباغچه که برای تنبیه مجبور بود دو بازی را بدون تماشاگر برگزار کند، اما آنها دست به یک ابتکار زدند؛ گفتند این بازی را زنان و کودکان زیر ۱۲سال می‌توانند تماشا کنند. برای اولین‌بار ۴۱هزارنفر برای تماشای این بازی رفتند و شب به‌یادماندنی فوتبال را ساختند. در دنیا از حضور بانوان برای همه کار استفاده می‌کنند و به آنها اهمیت داده می‌شود؛ اما در کشور ما با وجود اینکه به برابری انسان‌ها تاکید شده، ما جلو زنان را می‌گیریم. اما خوشبختانه پافشاری زنان برای حضور در عرصه‌های ورزشی، مثلا فوتبال بانوان ایران سبب شده اکنون در مسابقات جهانی، کشورهای مسلمان را با حجاب بپذیرند و فوتسال بانوان ما در آسیا دوم شد.» او می‌گفت: «در مسابقات والیبال بازی ایران و چین از ۱۲هزارنفر ظرفیت استادیوم دست‌کم چهارهزارنفر زنان بودند و شاید حدود شش‌هزار زن هم پشت در استادیوم بودند. اما متاسفانه به‌دلیل اینکه برخی مسایل را رعایت نمی‌کنیم و به‌خاطر برخی مسایل که نمی‌شود گفت، متاسفانه برخی رفتارها و شعارها باعث شد از حضورشان جلوگیری شود. در همه جای دنیا مردم در استادیوم‌ها شعار می‌دهند و تخلیه (روحی) می‌شوند و هر نوع حرکتی هم انجام می‌شود در رسانه‌هایشان هم نمود پیدا نمی‌کند؛ اما متاسفانه رسانه‌های ما درست عکس آن عمل می‌کنند.»

رییس اتحادیه باشگاه‌ها در ادامه دفاعش از حضور بانوان در ورزشگاه‌ها به صحبت‌های فائزه هاشمی با مجله دنیای فوتبال اشاره کرد و گفت: «خانم فائزه هاشمی گفته که در والیبال و بسکتبال زنان حضور دارند با وجود اینکه جایگاه تماشاچی‌ها به زمین نزدیک‌تر است. اگر مساله مشکل شرعی است که برای دیدن فوتبالیست‌ها، به‌ویژه در استادیوم آزادی باید ذره‌بین برداشت.» عزیز محمدی که پیش از این، ریاست سازمان لیگ برتر فوتبال ایران را برعهده داشت، گریزی نیز به فتوای علما زد و با ذکر مثالی توضیح داد: «فعالان کمپین حمایت از حضور زنان در ورزشگاه اگر بتوانند یک کار کارشناسی خوب انجام دهند و از دست‌اندرکاران ورزش‌های مختلف نظرسنجی کنند و سوال‌ها را هم خوب طراحی کنند، نتیجه خوبی خواهند گرفت، مثلا آقای رویانیان در بازی‌های لیگ در رمضان چون تیمش آماده نبود، برای به‌تاخیرانداختن بازی و انتقالش به بعد از ماه رمضان از یکی از علما فتوا گرفته بود، اما ما با دفتر آن مرجع صحبت کردیم و توضیح دادیم که اگر در ماه رمضان همین فوتبال هم از تلویزیون پخش نشود جوانان چه تفریحی دارند؟ اگر همین فوتبال هم نباشد دنبال تفریحات دیگری می‌روند و این باعث شد که فتوا را از روی سایتشان هم برداشتند و موضوع حل شد.» عزیز محمدی با تاکید بر اینکه با درایت می‌توان حضور بانوان در ورزشگاه‌ها را هم امکان‌پذیر کرد، گفت: «الان پنج‌سال است که فوتبال زنان برگزار می‌شود و همه کارها را از بازی و داوری و فیلمبرداری خودشان انجام می‌دهند و در عرصه جهانی هم موفقیت کسب می‌کنند. اما متاسفانه چون مسابقاتشان را تلویزیون نشان نمی‌دهد کسی حاضر نیست اسپانسرشان شود. قیمت یک فوتبالیست مرد الان یک‌میلیاردتومان است، در حالی که اگر ۲۵۰میلیون تومان باشد، می‌شود یک تیم خوب بانوان جمع کرد.»

صادق درودگر از دیگر حاضران در نشست دانشگاه تهران بود که می‌گفت حضور در استادیوم ورزشی کوچک‌ترین و کمترین مطالبه زنان است. او گفت: «متاسفانه در بسیاری از کشورهای جهان‌سوم که توسعه اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی بر پایه مبانی علمی توسعه در جهان پیش نرفته وقتی از حل یک مساله عاجز می‌مانند، صورت‌مساله را پاک می‌کنند و این نباید در کشور ما نیز تکرار شود به نظرم بخشی از این مشکلات به شیوه برخورد غیرکارشناسی و احساسی کسانی برمی‌گردد که این مطالبه را دارند و بر اساس یک برنامه‌ریزی منطقی عمل نمی‌کنند.» درودگر مدیرعامل سابق ملوان بندرانزلی است که به نمونه‌هایی از حضور زنان در مسابقات فوتسال در دوره مدیریتش اشاره کرد و گفت: «کسانی که دنبال جلوگیری از حضور زنان در استادیوم هستند با برنامه پیش می‌روند اما متاسفانه آنها که دنبال حضور زنان در استادیوم هستند برنامه منسجم و مدونی ندارند. در زمانی که من مسوولیت فوتسال کشور را برعهده داشتم، جز در ورزشگاه شهید دستگردی که مربوط به نیروی انتظامی بود، در تمام استادیوم‌ها ورود خانم‌ها آزاد بود و حتی یک مورد گزارش منفی نداشتیم.» او می‌گفت: «زنان و مردان در سینمای تاریک با آقایان می‌نشینند، در پارک‌ها، اتوبوس، مترو، صف‌های شلوغ سبد یارانه یکجا هستند و مشکلی پیش نمی‌آید، اما در استادیوم نمی‌گذارند. چرا؟ چون کسانی که دوست ندارند زنان به استادیوم بیایند، با استدلال‌ها و پیگیری بیشتری وارد عمل می‌شوند و این مساله، مساله حساسی است که از پس از انقلاب با جدیت و منطقی دنبال نشده است.» در نشست دانشگاه تهران به مثال‌هایی از تاثیر علمای اسلام در زمینه امور ورزشی اشاره شد؛ برای نمونه، درباره طرح پیش‌بینی نتایج مسابقات فوتبال، یادآوری شد شرکتی که این طرح را برعهده گرفت و قرارداد ۳۵۰میلیونی در سال ۱۳۸۲ منعقد کرده بود، در دو، سه بازی که شروع کار بود، بلیت کمی فروخت و ورشکست می‌شد و برای جلوگیری از این اتفاق، خودش با طرح سوالی، از یکی از مراجع فتوا گرفت که این شرط‌بندی و حرام است و با اعلام اینکه مشکل شرعی دارد، حتی هیچ پولی به فدراسیون هم ندادند. بنابراین چون خودشان می‌خواستند این کار دیگر انجام نشود، نرفتند به مراجع بگویند این کار چه نشاطی می‌تواند در فوتبال ما ایجاد کند و ناهنجاری‌های اجتماعی را از بین ببرد، اشتغال ایجاد کند، سبب ایجاد زیرساخت‌های ورزشی شود، به آرامش و نشاط ملی کمک می‌کند و با حمایت مالی از رقابت‌های ورزشی کمک می‌کند پرچم کشورمان در مجامع بین‌المللی بالا برود.

درودگر گفت: «ما صفر و صد هستیم و برنامه‌ریزی نداریم که بین رنگ سفید و سیاه، رنگ خاکستری را هم ببینیم. یا همه‌چیز ممنوع است یا باید همه‌چیز آزاد باشد و اینطوری هم، یکباره یک مساله‌ای پیش می‌آید و آنها هم فیلم می‌گیرند و همان را می‌برند نشان می‌دهند و می‌گویند همه‌چیز باید ممنوع باشد.» مدیر سابق باشگاه ملوان انزلی، حضور زنان در استادیوم‌ها را مهم‌ترین عامل موثر بهبود وضعیت ورزشگاه‌ها دانست و تاکید کرد: «اگر استادیوم‌های ما یک روزی بخواهند فضای فرهنگی و آرامش بگیرد و از توهین و فحاشی به دور باشد، حضور زنان و خانواده‌ها در آن ضروری است.» او با اشاره به شادی عمومی مردم بعد از بازی ایران - استرالیا گفت: «شرایط کشور به کلی در آن زمان دگرگون بود و رفتارها خیلی هیجانی بود. مخالفان حضور زنان در ورزشگاه‌ها تصویرهایی که از آن روز گرفته شده بود را بهانه کردند. در حالی که آن روز، یک روز خاص بود.» درودگر پیشنهاد کرد یک کارگروه مطالعاتی با حضور جامعه‌شناسان، روانشناسان و ارتباطات اجتماعی در این‌باره شکل گیرد و یک بسته پیشنهادی که همه جوانب را در نظر دارد، به مسوولان، اعم از مجلس و دولت ارایه شود. او می‌گفت: «ما در سال‌های ۲۰۰۱ و ۲۰۰۳ فوتسال جهانی را در ایران میزبانی کردیم، اما اکنون به دلیل ممنوعیت حضور بانوان در ورزشگاه‌ها از این عرصه‌ها حذف شده‌ایم. میزبانی مسابقات جهانی محقق نخواهد شد مگر که بانوان بتوانند در ورزشگاه حضور داشته باشند.»

مثال تیم ملوان در این زمینه از سوی سخنرانان ارایه شد و آنها می‌گفتند که می‌تواند درس‌آموز باشد؛ وقتی اولین بازی تیم بانوان ملوان را در انزلی با حضور تماشاگران خانم پیش‌بینی شد، چون پیش‌بینی رفتارهای تماشاگران انجام نشده بود، پس از اتمام بازی به یکباره چهارهزار تماشاگر خانم ملوانی به شهر ریختند و چون روز جمعه بود، حضور آنها با اتمام نمازجمعه همزمان شد و برای شهر صحنه‌ای را به وجود آورد که از آن پس، دیدارهای بانوان حداکثر با ۲۰۰ تماشاگر برگزار شد. آنها معتقدند در این کار نباید افراط و تفریط باشد و همان تجمعات زنان در ورزشگاه ملوان باید اول با ۲۰۰ تا ۳۰۰ تماشاگر برگزار می‌شد و بعد به رشد تکاملی خود به اندازه چهارهزار تماشاگر زن می‌رسید.

جدول ۱۹۳۱

افقی:

۱- باتلاقی در مرز بین استان سیستان‌وبلوچستان و استان کرمان- تومور پایه‌دار خوش‌خیم ۲- زائده‌ها- بخشی از گوش بیرونی- خدمتکار ۳- واحد طول انگلیسی- پیرو نژادپرستی افراطی- کشتی کوچک ۴- گل‌سرخ- بیماری نام! - جنس مذکر- نوعی حرکت حیوان نجیب ۵- آزمون سرنوشت‌ساز- آفریده‌شدگان- دور دهان ۶- همه- یار گلشاه- داروی روغنی مالیدنی ۷- آب‌نبات روسی- خودداری از مصرف چیزی به اندازه کافی- نیشتر ۸- خواهر- اصرار و پافشاری- متعفن ۹- خروس مازنی- کاری که به‌طور منظم یا به‌طور معمول و مکرر انجام می‌شود- تحتانی ۱۰- خطر کردن- پاسبان و نگهبان شهر در قدیم- هنوز بیگانه ۱۱- اثر چربی- کافئین حاصل از برگ چای- قاضی زردشتی ۱۲- یاقوت-ام‌الخبائث- اسباب و لوازم خانه- پشته خاک ۱۳- قدرت- همیشه و به‌طور دایم- جذاب ۱۴- مقروض- ایالتی در جنوب‌شرقی آمریکا با مرکز «نشویل» - فیلمی از یدالله صمدی ۱۵- شکستنی در ورزش- شیر قهوه‌ای که در آن تکه‌های بستنی می‌اندازند و معمولا هنگام خوردن آن را مخلوط می‌کنند

شرح عمودی:

۱- آداک- آسانگر شیمیایی ۲- صدای آهنگین- بافه- میان تهی ۳- ناخوش- رفتار همراه با تلاش، مبارزه و کشمکش با چیزی یا کسی- کرم خورده ۴- عرصه- قیمت بازاری- کودکی که از پا متولد می‌شود- مساوی ۵- دوستی و محبت- بی‌صدایی- بالغ ۶- مرطوب- تایید فرنگی- دوشاب ۷- شهری در آلمان- هم‌چشمی- ماکت ۸- از غلات- باجناق- قانون چنگیزی ۹- جاوید- رویداد ناگهانی و معمولا ناگوار- زمین پر آب و علف ۱۰- آخرین نازی- سخن‌چینی- آجر نصفه ۱۱- آماده‌سازی- از القاب حضرت‌فاطمه(س) - حیوان وفادار ۱۲- درخت زبان گنجشک- گله- حرف نداری- ناحیه و ایالتی از هند با ببر معروف ۱۳- تجملی- پایتخت کشور گاو بازان- چین و چروک پوست ۱۴- اسب اصیل و نجیب- پارچه ارزان پنبه‌ای ساده که به عنوان آستری به‌کار می‌رود- مهتابی ۱۵- از هورمون‌های زنانه- شکایت.

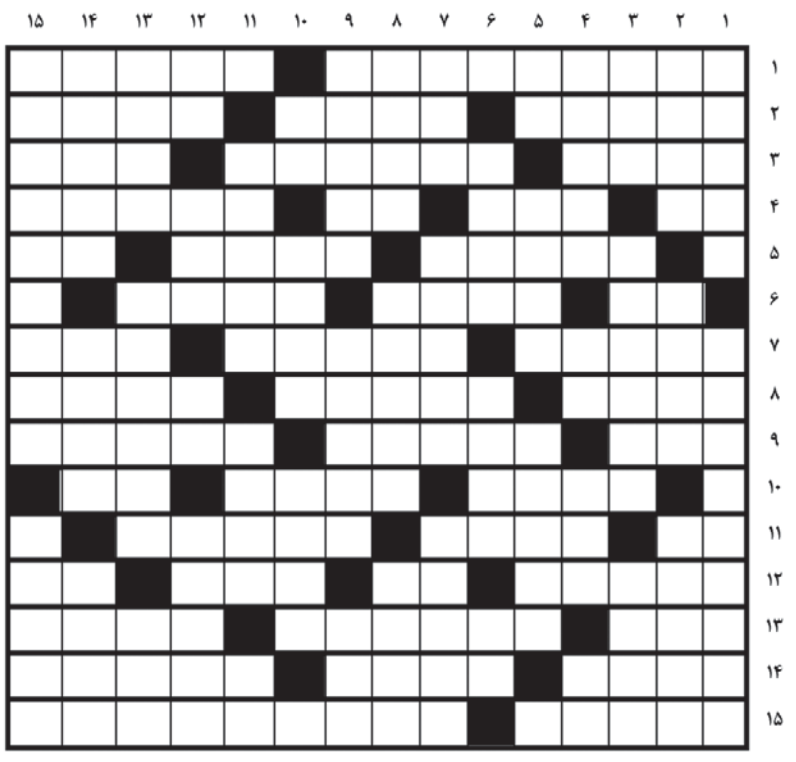

حل سودوکو سخت

۸	۶	۴	۱	۹	۵	۲	۳	۷
۱	۵	۲	۷	۳	۴	۶	۸	۹
۷	۹	۳	۶	۸	۲	۴	۱	۵
۹	۱	۵	۴	۷	۸	۳	۲	۶
۳	۲	۸	۹	۶	۱	۷	۴	۵
۴	۷	۶	۳	۲	۵	۸	۹	۱
۶	۸	۷	۲	۴	۹	۱	۵	۳
۲	۳	۹	۵	۱	۶	۵	۷	۴
۵	۴	۱	۸	۵	۷	۹	۶	۲

حل سودوکو ۹۳۳

۴	۵	۸	۹	۳	۶	۱	۷	۲
۷	۱	۲	۴	۵	۸	۹	۳	۶
۶	۹	۳	۷	۱	۲	۴	۵	۸
۸	۴	۹	۵	۷	۱	۶	۲	۳
۳	۲	۷	۶	۸	۴	۵	۱	۹
۵	۶	۱	۳	۲	۹	۷	۸	۴
۹	۷	۵	۸	۶	۳	۲	۴	۱
۲	۸	۴	۱	۹	۷	۳	۶	۵
۱	۳	۶	۲	۴	۵	۸	۹	۷

جدول ۱۹۳۰

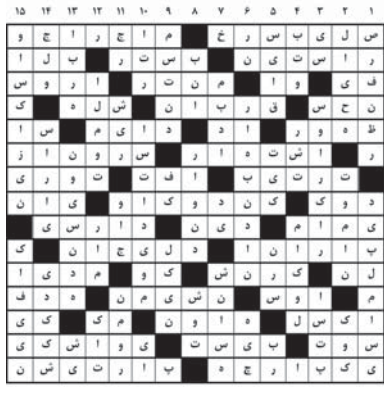

سودوکو سخت ۵۸۳

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

	۹					۸		۷
	۴	۶	۱	۸			۲	
				۲		۷		
۴	۶							
	۳	۸		۴		۲		۹
	۲	۱			۶			
			۳		۱		۷	

سودوکو ۹۳۴

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

	۶	۳			۱			۹
	۲		۹		۷	۴	۱	
۴	۱		۶		۸	۷	۳	
۳		۵	۸	۹				
۱		۴			۵	۹		
		۶	۱					
۶				۸				
	۵		۲		۳		۹	
	۴		۵				۸	